

în... pepiniera viitorilor diplomați ai României, ca în memorabilele vremuri ale Anei Pauker indică puterea excesivă cucerită de evrei în țara noastră, transformată într-o colonie de facto a Israelului. Dar a constata această situație ar fi, conform IHRA (vezi mai sus)... antisemitism... pe care nelegiuitorii „români”... par a-l fi lăsat la cheremul mașinării penale, ascunzând faptul că nimeni nu poate fi pedepsit pentru că formulează un adevăr constatabil/demonstrabil. Vor opune rezistență procurorii/judecătorii noștri (care cam știm câte parale fac, ca apărători ai dreptății) la această odioasă deturmare a legalității/logicii, deși sînt expuși (formativ...) unor cursuri de interpretare a legilor... ținute de cei care le-au comodat (agenți ai intereselor evreiești)?

Nu mă aștept ca domesticii (lași sau prostii) să înțeleagă ceva din schema expusă mai sus. Cred însă că „oamenii de bine” din „popor” s-ar dumiri dacă ar înțelege miza materială.

Am întrebat-o pe soacra mea, Lucreția Cazan - țărăncă din Mărăcineni - Buzău, încă pe brazdă la 88 de ani, dacă este de acord să continue a primi „pensia” mizerabilă de fostă cooperatoare (rotunjită de curind la 1.000 lei pe lună), pentru ca să se poată plăti din bugetul fâșii pensii speciale (urmașilor) evreilor ce au suferit persecuții între 1941 și 1944. Nu a fost de acord. Când i-am spus la ce sume s-a ajuns, sau că primesc - prin poștă - acești bani și urmașii celor plecați (chiar fără cetățenie), a sărit în sus. Așteaptă de 30 de ani ca statul român să oprească exterminarea foștilor cooperatori, dînd peste fondul de pensii CAP care... „s-a pierdut” în 1990 (și nu mă refer la palidele contribuții, trase din nimicul plătit pentru munca robilor care au ținut toată țara în spate, ci la acele depuneri anuale în fondul de pensii CAP, de către stat, în urma achizițiilor recolte, pe nimic). Nu a îmbunătățit-o pe bătrînă nici ideea că banii trimiși în Israel sînt imprumutați de afară, deci vor fi plătiți de stră-nepoți. A înfuriat-o și vestea că evreii au prioritate la reconstituiri (în timp ce ea se bate de 30 de ani cu Comisiile de fond funciar din Mărăcineni/Buzău și cu justiția, pentru a recupera măcar o palmă din pămîntul chiaburesc (ghinion - ai ei apartinut categoriei rumînilor plugari). S-a inflammat aflînd (tot din Realitatea Evreiască) că domnul Vainer a pretins guvernului Bănescu, atunci cînd s-a procedat la reducerea salariilor și pensiilor, să excepteze pensiile speciale pentru evrei. Dar cel mai tare a scos-o din minți posibilitatea ca beneficiarii acestei generozități discriminatorii (în defavoarea românilor) ar putea fi, în primul rînd, foștii activiști comunisti care i-au distrus viața...

Să o lășăm în plata domnului pe Lucreția, că nu are cine să o reprezinte în parlament. Mă întreb însă cum ar reacționa cei care, după ce au muncit o viață în lagărul românesc, ar afla cum sînt buzunăriți; și dacă ar înțelege și cine sînt beneficiarii.

Între-adevăr, să ne punem întrebarea: cine sînt „nevoiași” pentru care se zbat oficialii FCER, an de an, lună de lună, zi de zi (a se vedea impresiunile realizări ale comunității în oferirea de servicii sociale celor cîteva mii de evrei remanenți).

Cine sînt aceia care mai suferă azi efectele persecuțiilor antonesciene? Probabil nu evreii care și-au refăcut de mult viața în Israel sau aiurea, făcînd afaceri sau practicînd diverse meserii. Și nici aceia care mai încasează pensii grase în România, ca foști directori, funcționari prin ministere și centrale, securiști, profesioniști etc. Nu cumva, în situația grea, reclamată patetic, se află mai ales... foștii ilegaliști, plătiți cîteva decenii pentru prestația lor din interbelic (lupta pentru dezmembrarea României, aflarea la URSS etc.), care au mîncat o piine dulce după 23 august 1944, ca activiști PCR, numai pentru supunerea deținuților comunismului? Paraziți care nu și-au găsit loc în Israel și s-au pomenit, în 1990, cu pensiile de ilegaliști tăiate? Pe acești „nevoiași” trebuie să-i întrețină victimele lor? Ei vor primi acum noi pensii... pe criterii etnice - în loc să plătească celorlalți evrei pentru pierderile materiale și suferințele provocate de măsurile antisemite, datorate, în bună măsură, și activității lor nocive?

În alți termeni (conexînd cele două axe): evreimea comunistă trebuie compensată pentru tributul plătit în frontul luptei pentru exproprierea averii capitaliste (persecuțată în sens contrar)... căreia i se restituie, în același timp, proprietatea confiscată de regimul susținut de comunitățile evreiești.

Între lămurirea/explicarea acestei performanțe, am căutat - fără succes - lista beneficiarilor pensiilor de ilegalist (la momentul acordării lor, sau la acela al anulării lor, după 1990). Nu am găsit decît fondul www.ilegalisti.ro, de pe care am putut prelua niște informații, pe care le-am combinat cu listele „antifasciștilor” din interbelic și cu dosarele inventariate de „Apostu”, în monumentală sa „Zydomokuna” - pentru a repera activiștii comunisti care pot fi presupuși a fi avut pensii de ilegaliști și a avea acum urmași „nevoiași”, cadouriști cu pensii speciale, în România sau în Israel (unii primind și cetățenie - vezi segmentul 1 - pe cînd era necesară pentru a primi pensia). Dar sursa cea mai importantă pentru a observa potențialii beneficiari a fost baza de date reflectînd pretențiile de despăgubire ale evreilor persecutați, organizate/exploatate de Claims Conference. Dar, despre asta, voi vorbi în numărul următor.

VA URMA

DAN DIACONU

De ce nu-și mai apără românul țara?

Citesc un editorial de-al lui Nistorescu și mă apucă așa niște amintiri din vremurile de altă dată. „Mama povestea cum multă candoare cum și-a dat seama că ar trebui mîncată o portocală abia cînd a văzut o coajă proaspătă aruncată în zăpada de la marginea drumului”. Ce poate înțelege un om al prezentului din această imagine sfâșietoare și, în același timp, de o delicatețe greu de explicat? Erau alte vremuri, vremuri în care țările erau închise în propriile carapace, iar deschiderea era cea dintre oameni. Aveai o familie, te simțeai ancorat în lumea în care trăiai. N-aveai portocale și banane la discreție, dar aveai rădăcini puternice.

Fără doar și poate, Nistorescu e un jurnalist bun, dar vârsta îl face să fie din ce în ce mai defăzat. Lumea îi apare precum portocala mamei lui. Nu știe ce-i sub coajă, știe însă că se învârtă dac-o pui pe masă și, la o adică, poate fi folosită pe post de minge. Într-adevăr așa e, dar asta nu înseamnă că o înțelegi. De-accea se plînge că două treimi dintre români nu și-ar apăra țara.

Dacă ar fi să vorbim logic și corect, părerea mea este că peste 85% dintre români ar refuza să participe la un război cu Rusia. Cei 15%, conform lui Gauss, sunt idioții care naiba știe ce-ar face. Un exemplu: Măndruță spune că ar lua AKM-ul, dar îl crede cineva? Mai degrabă ar da fuga la taica rusu să vadă dacă nu-i rost de vreo haleală ca să mîncă și gura lui ceva (sic!). Dacă stau să mă gîndesc bine, în 1989, probabil 90% dintre români s-ar fi înrolat într-un război împotriva rușilor. Asta, desigur, nu i-a împiedicat pe ruși să organizeze farsa din decembrie prin intermediul căreia au șters cam multele urme de pe-aici. Dar să lășăm pista aceasta pentru un alt articol și să ne întoarcem la esență.

De ce ar lupta românii împotriva rușilor? În primul și-n primul rînd n-ai cum să lupți împotriva cuiva care nu ți-a declarat război, decât dacă vrei să-l cuceriești. Ați auzit că ar fi declarat rușii război României? Sub nicio formă! Și-atunci de ce să te înrolezi într-un război împotriva lor? Pentru a apăra Ucraina? Scuzați-mă, dar asta e o prostie fără margini! Cine naiba e atât de tîmpit încît să inghită o asemenea gălușcă? Se ceartă rușii cu ucrainienii? Să se certe, e problema lor!

Dar, îmi veți spune, întrebarea nu sună așa, ci dacă ți-ai apăra patria. Într-adevăr, însă oamenii pun totul în context. De ce să ne atace rușii? Oare pentru că ținem absolut aiurea partea unui dușman istoric (acum comun nouă și rușilor) precum Ucraina? O să vă întreb acum un lucru care vi s-ar părea surprinzător: câți oameni s-ar fi înrolat de bunăvoie în 1989 ca să lupte împotriva americanilor? Vă spun eu: mai

puțin de 1%! De ce? Pentru că oamenii știau că răul vine de la Est, adică din URSS, de-acolo de unde ni s-au tras numeroase nenorociri. Pentru a impulsiona propaganda, Ceaușescu a ieșit la TV pentru a declara aproape transparent că ceea ce se întîmplă la Timișoara e o chestiune care are de-a face cu spionajul maghiar acționînd pe teritoriul României. Securității au fost activați să amplifice zvonul prin metoda specifică. Culmea e că nu era vorba de vreo minciună întrucît, într-adevăr, alături de GRU - cu care se înțelese Securitatea la nivel înalt - au acționat elemente instruite în Ungaria. Dar propaganda n-a mai prins, deoarece oamenii erau atât de scârbiți de mlaștina în care ne scufundam încît au acționat așa cum le-a dictat instinctul, mătîrîndu-l pe Ceaușescu și tot aparatul său anhilozat. Că l-au pus în locul lui Ceaușescu pe „Unchiu” cu foștii tortionari comunisti ai anilor '50, alături de desantul neocomunist grupat în jurul GDS, asta ține de o prostie care-i inerentă oricărui fenomen de masă.

Așadar, de ce nu și-ar apăra românii țara nici dacă ar auzi de un atac inerent al rușilor? Simplu, pentru că-s scârbiți. Citeam un banner simpatic: „Ce înseamnă să-mi apăr țara? Distribuțiile sunt ale francezilor și nemților, petrolul și gazul al austrieților și americanilor, comerțul al nemților și francezilor, iar industria a fost distrusă de aceștia laolaltă!”. Și cîtă dreptate are! Care mai e țara mea? Că peste tot pe unde ies vîd că e țara lor. Dacă au chef să fie apărați, să și-o apere singuri! Noi, românii, am ajuns străini în țara noastră. A gestiona, ca român, o firmă în România e infinit mai greu decît a-ți face, ca roman, o firmă în Rusia. Vorbesc serios! Într-adevăr, dacă te duci la ruși și piatra din caldarâm raportează la FSB fiecare mișcare de-a ta. Dar dacă te duci într-adevăr să faci afaceri - și nu ca să te transformi într-un propagandist de rahat - ai toate șansele ca, până la urmă, să-ți desfășori activitatea fără probleme. Dacă însă îți faci firma în România, agresiunea statului a devenit de nesuportat. De ce? E simplu ca „bună ziua”. Statul român e un sac de făină din care se adapă protejția mafiei

denumite pompos „ambasadele”. Dacă-ți faci o firmă, ceri un loc la sacul cu făină. Culmea, statul, în loc să-și protejeze cetățenii și să le facă loc la masă, îi îndepărtează fără milă. Astfel, poți să ajungi acolo doar dînd energic din coate, furînd sau plîndînd o gardă pretoriană formată din avocați, consultanți, experți, etc. În condițiile acestea, vă întreb sincer: al cui e acest stat? Al nostru sau al lor? Dacă ar fi al nostru n-am avea atîtia pribegi prin toate colțurile lumii! Și dacă-i al lor, atunci să și-l apere.

Știu, sună aiurea, dar asta-i realitatea. Nu-i cîndă că ea care se declara îngrijorată de procentul infim al celor dispuși să meargă-n război e tocmai Alina Mungiu Pipidi, care trăiește... în Germania? Păi de ce te-o interesa pe tine, fă, duamnă, cine mai apără țara asta? Teoretic ar trebui să fii deconectată. Sau cumva ești plătită tocmai pentru a fi conectată și pentru a împărtași - așa cum ai făcut-o pînă acum - ideologia otrăvită a capului plecat în direcția stăpînirii actuale?

Dacă vreți, avem un echivalent în istoria noastră, anume anexarea Olteniei de către Austria în 1718. Pe vremea aceea oltenii s-au dovedit extrem de deștepti, subminînd autoritatea imperială și făcîndu-și legea pe teritoriul lor. De-atunci începe fenomenul haiduciei, ca element suprem al luptei pentru independență. Fenomenul era unul descentralizat și imposibil de controlat sau stăpînit. Totul a culminat cu jaful pe care haiducii l-au dat asupra visteriei Imperiale care tocmai ce strînsese birurile din întregul Imperiu și mergeau spre casă prin Oltenia. Astfel oltenii s-au umplut de bani, iar austriecii au intrat într-o criză economică generată tocmai de lipsa „resursei bugetare” care ajunsese la haiduci.

Vă întreb acum sincer: în cazul unui conflict între austrieci și otomani, ar fi sărit oltenii să-i apere pe austrieci? Aiurea! Ar fi adoptat aceeași atitudine pe care-o au oamenii de azi din România. Nu e conflictul nostru, să se descurce.

Mai e însă ceva. Nu doar că acest conflict nu e al nostru, dar americanii plătesc propagandă pentru a ne face eroi ai prostiei. Spuneam, într-o postare pe Telegram, că firmele americane au primit un semnal de retragere de-aici. Mă întreba cineva cu emfază: „cine se retrage, că

nu se vede nimic?”. Ei, bine, e aproape oficial că urmează două retrageri din zona financiară. Poate vă spune Mugurel mai multe, că tot face scenariu de cine ce să ia. Și astea reprezintă doar vîrfurile aisbergului. V-au spus că, pentru a-i potoli pe ruși, le vor permite să inspecteze scutul? Știți ce înseamnă asta, în termeni militari? Că în scurt timp scutul de la Deveslu va fi abandonat. Nu credeți? Nicio problemă, notați-vă și mai vorbim peste ceva vreme.

Rămîne însă de constatat instinctul totuși solid al românilor, care refuză să fugă după fentă. „Vreți război? Atunci faceți-l, dar fără noi!”. Singurul regret cu care rămîn este însă acela că nu mai avem instinctele pe care le aveam în 1718, cînd îi jefuim pe ocupanții la drumul mare. Nu sunteți că nu mai e posibil așa ceva!

La sfîrșitul celui de-al Doilea Război Mondial, soldații ruși erau atât de disperați de furturile românilor, încît spuneau că „român nu e numele unui popor, ci al unei profesii”. N-am văzut acum decît un mic jaf de combustibil la o bază NATO, ceea ce nu acoperă nici măcar o fracțiune infimă din cât au furat americanii de-aici. Iar asta demonstrează o degenerare a noastră.

Revenind la întrebarea din titlu, răspunsul e simplu: românii își apără țara, dar atunci cînd e de apărut țara. Acum țara e furată și așteptăm mai întîi s-o recuperăm de la hoși! Cearta hoșilor poate ne-o da și nouă posibilitatea să ne luăm țara înapoi.

Sursă: trenduri.blogspot.com

DENUNȚ PUBLIC:

Este posibil ca diferența dintre profitul OMV Petrom și o companie de țigări să fie de doar 2,4 miliarde lei?

getul de stat, plătind taxe și impozite în valoare de 8 miliarde de lei, în 2012. În total, primii zece contribuabili la bugetul de stat au plătit aproximativ 30 de miliarde de lei, în 2012, reprezentînd 15 procente din buget, relatează Digi24. Pe al doilea loc se află producătorul de țigări British American Tobacco (5,6 miliarde de lei) și Rompetrol Rafinărie (4,6 miliarde de lei), urmată de Petrotel-Lukoil Ploiești.

Iată clasamentul:

1. OMV Petrom: 8 miliarde de lei
2. British American Tobacco Trading: 5,6 miliarde de lei
3. Rompetrol Rafinare: 4,6 miliarde de lei
4. Petrotel-Lukoil: 2,2 miliarde de lei

Întrebare: este posibil ca diferența dintre profitul OMV Petrom și o companie de țigări să fie de doar 2,4 miliarde lei? Să înțeleg că fumăm de aproape cît consumăm produse energetice???

Guvernărilor, dacă ați trecut pe la școală și nu ați chiulit la orele de aritmetică, uitați-vă în oglindă, priviți-vă în ochi și dați-vă un răspuns care să nu vă crape obrazul!

Acum 2-3 ani, la o conferință pe tema energiei, la Hilton, după ce reprezentantul OMV prezenta realizările de excepție ale grupului OMV-Petrom, m-am ridicat în picioare (deși aplauzele celor din sala nu se terminaseră) și am făcut următoarele precizări:

1. Înainte de privatizare, producția de țigări extras era de cca. 6 milioane de tone/an. În 1976, România înregistra 14,2 milioane tone și 33,4 miliarde Nmc (normali metri cubi) gaze naturale.

2. În anul în care se discuta problema, 2010, OMW, care se laudă cu investiții de miliarde și

aport de tehnologie, producea 4 milioane tone de țigări! (Din sală, cineva - o voce feminină - a strigat „4,7 milioane tone!”)

3. Corect, am spus, așa să fie... Dar dacă în țară, în România, nu prelucrați decît cel mult 1,8 milioane tone țigări, la rafinăria Brazi (ARPECHIMUL fiind închis), ce faceți cu restul producției? Unde o stocați? Sau o duceți în Austria pe barje, încălcînd normele internaționale, în materie vamală... Sau nu o declarați, să nu plătiți acea infimă redevență de 4% (în lume, redevența este de 16-22%)!

Linuștea și stuporea celor de față, inclusiv a unor înalte fețe oficiale guvernamentale și consilierii de rang înalt, au fost întrerupte de un zgomotos ropot de aplauze!

4. Din grupul OMV-Petrom, cineva a întrebat „pe ce mă bazez?” (replica celebră din MOROMETII) și am realizat că este un român, o coadă de topor... Calm, deși mi se ridicase sîngele la cap, i-am răspuns că sînt ofițer de informații (înainte și după „lovituțe”), petrolișt practicant on/offshore, am avut atribuții în sectorul energetic peste 15 ani, profesor în informații strategice și riscuri energetice și pasiunea mea este aceea de a face bilanțuri energetice, sectoriale, pe care le public semestrial, la sesiunile de comunicări științifice cu participare internațională... (Cît petrol se extrage, cît se raportează, cît se prelucurează, cît se vinde la pompă, dar și produse auxiliare...)

Aplauzele au continuat, spre deznădejdea celor de la OMV-Petrom!

După ședință, am fost abordat de reprezentanții Grupului și mi-au propus să le devin partener în echipă... Mi-au spus că citiseră cartea publicată la Editura ANI București,

„PETROL, DEZVOLTARE ȘI (IN)SECURITATE”. Am cerut (conform uzanțelor, fiind ofițer în activitate) timp de gîndire (spre a mă consulta cu șefii). Nici nu vă puteți închipui ce șuturi verbale și morale am primit, a doua zi, de la un șef tembel, ajuns ulterior general la apelul bocancilor: că nu am fost orientat, că nu am pic de bun simț față de cei care aduc nu știu cît la bugetul de stat. L-am ascultat și, în final, în cea mai sănătoasă atitudine de copil trăit la țară (în câmpia Buzăului și munții Zarandului), instruit și educat la școlile înalte din bariera București (zona Mimiș Ploiești - liceul de petrol-chimie, Universitatea de petrol și gaze) l-am bagat în p...a mă-șii, pe românește, și i-am spus că-l aștept să ieșim la pensie, să-i pot trage una în botul lui de nemernic.

La cîteva zile, un alt mare șef, un om deosebit, care mă aprobă serșinșind din dinți, m-a sfătuit să fiu mai blînd... După cîteva săptămîni, ajuns aproape la cîteva luni de vîrstă biologică a trecerii în rezervă și a peste 25 de ani de militărie, scîrbîț și informat că ni se vor micșora salariile și, evident, cuantumului soldelor compensatorii și pensiile, m-am pensionat!

De atunci, sînt liniștit personal, dar nu împăcat cu soarta! Sper ca, într-o zi, trădătorii de neam și țară să dea socoteală în fața neamului românesc, pentru încălcarea art. 136, „Proprietatea”, alin. (3) din Constituția României!

Iar cei care simț și gîndesc românește, să le fie judecătorii!!!

Doamne, ocrotește România, Europa și întreaga lume!

Cu mare amărăciune,
Prof. Univ. Dr. Ing. **Marian RIZEA**
Ploiești, România; Sursă: expunere.com